

Sygn. akt IV KK 484/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSA del. do SN Ewa Plawgo

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Zbigniewa Siejbika

w sprawie **P. H.**

skazanego z art. 178a § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 czerwca 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w C.

z dnia 21 lipca 2016 r., sygn. akt IV K .../16

**uchyła wyrok w zaskarżonej części, tj. odnośnie kary
orzeczonej za czyn z pkt. 2, i w tym zakresie sprawę P. H.
przekazuje Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w C. oskarżył m.in. P. H. o to, że:

- 1) w dniu 10 maja 2016 r. w miejscowości K., wspólnie i w porozumieniu ze S. C., zabrał w celu krótkotrwałego użycia pojazd marki Fiat - Ducato, wartości 5000 zł, na szkodę K. P., tj. o czyn z art. 289 § 1 k.k.;
- 2) w dniu 10 maja 2016 r. na terenie gmin K., prowadził w ruchu lądowym samochód dostawczy marki Fiat - Ducato, będąc w stanie nietrzeźwości (1,17 mg/l; 1,16 mg/l; 1,07 mg/l; 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w C. w dniu 21 lipca 2016 r. wydał w tej sprawie wyrok nakazowy, na mocy którego:

1. uznał P. H. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu 1 aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 289 § 1 k.k., i na podstawie art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a k.k. oraz art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

2. uznał P.H. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu 2 aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k., i na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w ilości 250 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka jest równoważna kwocie 20 zł;

3. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec P. H. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat;

4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec P. H. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 zł.

Powyższym wyrokiem nakazowym Sąd Rejonowy w C. objął także drugiego oskarżonego – S. C., którego również uznał winnym popełnienia czynów zakwalifikowanych z art. 289 § 1 k.k. i art. 178a § 1 k.k.

Od omówionego wyroku nakazowego, w zakresie dotyczącym P. H., żadna ze stron postępowania nie wniosła sprzeciwu i stał się on w tej części prawomocny w dniu 4 sierpnia 2016 r.

Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny złożył kasację od prawomocnego wyroku nakazowego, Sądu Rejonowego w C. z dnia 21 lipca 2016 r. Zaskarżył powyższy wyrok w zakresie odnoszącym się do P. H., w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny (pkt 2) wymierzonej za czyn z art. 178a § 1 k.k., na niekorzyść skazanego i zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na wymierzeniu P.H. wyrokiem nakazowym, kary grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, w sytuacji, gdy przepis ten przewiduje możliwość wymierzenia w postępowaniu nakazowym kary grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, wniósł o uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Rację ma Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, gdy wskazuje w kasacji, że zaskarżone orzeczenie odnośnie P. H., w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny za czyn z art. 178a § 1 k.k. jest wadliwe, gdyż zostało wydane z rażącym naruszeniem przepisu prawa karnego procesowego wskazanego w zarzucie kasacji.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 502 § 1 k.p.k., obowiązującym od dnia 15 kwietnia 2016 r., wyrokiem nakazowym sąd może orzec grzywnę w wysokości do 200 stawek dziennych albo 200 000 złotych. W realiach zaś przedmiotowej sprawy, Sąd Rejonowy w C., wyrokiem z dnia 21 lipca 2016 r., wymierzył P.H. za czyn z art. 178a § 1 k.k. grzywnę w wysokości 250 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna jest równoważna 20 zł., a więc w wysokości przekraczającej maksymalną dopuszczalną granicę określoną w art. 502 § 1 k.p.k. (pkt 2 wyroku).

Na marginesie należy zauważyć, że grzywnę w takiej samej wysokości Sąd Rejonowy w C. wymierzył S. C., jednakże ten oskarżony wniósł od powyższego orzeczenia sprzeciw, co spowodowało, iż wyrok nakazowy w odniesieniu do niego utracił moc (art. 506 § 3 k.p.k.).

Niezastosowanie się przez Sąd Rejonowy w C., do ograniczenia wskazanego w art. 502 § 1 k.p.k. w zakresie wysokości grzywny którą można orzec

w postępowaniu nakazowym i wymierzenie P. H. kary grzywny w stawkach dziennych w wysokości wyższej niż maksymalna wskazana w powołanym wyżej przepisie, stanowi rażące jego naruszenie, które co oczywiste, miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku (por. też np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt II KK 323/12, nr Lex 1231520, z dnia 29 stycznia 2014 r., sygn. akt IV KK 436/13, nr Lex 1430268, z dnia 19 lutego 2014 r., sygn. akt II KK 26/14, nr Lex 1427460, z dnia 16 grudnia 2015 r., sygn. akt II KK 358/15, nr Lex 1938680).

Kasacja w przedmiotowej sprawie została wniesiona na niekorzyść P. H., w terminie z art. 524 § 3 k.p.k. Tak postępując Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny kierował się tym, że w realiach przedmiotowej sprawy nie można przesądzić, czy zamiarem Sądu Rejonowego w C. było orzeczenie wobec P. H. grzywny jaką maksymalnie przewiduje przepis art. 502 § 1 k.p.k., czy też wymierzenie mu grzywny w wyższym wymiarze. Na taką ewentualność wskazuje chociażby nie powołanie się przez ten Sąd w wyroku nakazowym na przepis art. 502 § 1 k.p.k., przy jednoczesnym podaniu, jako podstawy prawnej wymierzenia kary grzywny, przepisu art. 178a § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, z mocy art. 537 § 2 k.p.k., orzekł jak w wyroku.

kc